

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/88/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312010668
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2312010668.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Ivana Ilavského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. októbra 2013, v trestnej veci obžalovaného L. V. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona a iné, prejednal odvolania obžalovaných L. V. a B. P., ako aj Krajského prokurátora v Trnave, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu v Galante sp.zn. 1T/160/2012 zo dňa 12.6.2013, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek I písmeno d/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaní

1/ L. V., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom P., W. č. XXX/XX,

2/ B. P., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom P. č. XXXX, prechodne bytom P.-P., B. č. XX, na slobode,

uznávajú za vinných, že

od presne nezistenej doby najneskôr od konca júla roku 2011 do 02.01.2012 po spoločnej dohode predávali v meste Šaľa a okolí pervitín osobám B. D., V. O., T. W., L. U., T. W., O. G., T. K., W. X. a ďalším a zároveň prechovávali pervitín u seba a taktiež v motorových vozidlách zn. Fiat Marea Weekend, ev.č. SA 783CB a nestotožnenom motorovom vozidle Škoda Felícia Combi, zelenej farby, na ktorých jazdili na stretnutia s odberateľmi, pričom pervitín prechovávali aj dňa 02.01.2012, kedy boli pri prehliadke iných priestorov - motorového vozidla zn. Fiat Marea Weekend, v ktorom sa nachádzali obžalovaní, zaistené dva kusy zatavených koncov injekčných striekačiek s bielou kryštalickou látkou s celkovou hmotnosťou 566 mg, obsahujúcou účinnú látku metamfetamín, ktorá zodpovedá 10 - 42 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

t e d a

obžalovaní L. V. a B. P.

spoločným konaním neoprávnene zadovážili, predali a prechovávali po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

čím spáchali

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú:

Obžalovaný L. V.:

Podľa § 172 odsek 2, § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1, § 78 odsek 1 Trestného zákona sa mu ukladá i ochranný dohľad v trvaní 2 /dvoch/ rokov.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona sa mu ukladá tiež trest prepadnutia vecí, a to finančných prostriedkov vo výške 95,- € , t.č. vedených na účte Krajskej prokuratúry Trnava v P. L.. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa mu ukladá aj trest prepadnutia vecí - a to mobilného telefónu zn. NOKIA 2730c a čiernej peňaženky.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva Slovenská republika.

Obžalovaný B. P.:

Podľa § 172 odsek 2, § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1, § 78 odsek 1 Trestného zákona sa mu ukladá i ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa mu ukladá trest prepadnutia - vecí mobilného telefónu LG-A 170.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva Slovenská republika.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaných L. V. a B.L. z a m i e t a j ú.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom boli obžalovaní L. V. a B. P. uznaní za vinných, a to obžalovaný L. V. z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona a

obžalovaný B. P. zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby najneskôr od konca júla 2011 do 02. januára 2012 predávali v meste Šaľa a v jeho okolí pervitín, obžalovaný L. V. - osobám B. D., T. W., T. W., W. X., V. O., O. G., T. K. a L. U., obžalovaný B. P. predával pervitín osobám - O. G. a L. U.. Tento pervitín prechovávali u seba a taktiež v motorových vozidlách zn. Fiat Marea Weekend, ev.č. SA-783CB a nestotožnenom motorovom vozidle Škoda Felícia Combi, zelenej farby, na ktorých jazdili na stretnutie s odberateľmi, pričom pervitín obžalovaní prechovávali u seba aj dňa 2.1.2012, kedy boli pri prehliadke iných priestorov motorového vozidla zn. Fiat Marea Weekend, v ktorom sa nachádzali obžalovaní, zaistené dva kusy zatavených koncov injekčných striekačiek s bielou kryštalickou látkou s celkovou hmotnosťou 566 mg, obsahujúcou účinnú látku metamfetamín, ktorá zodpovedá 10 - 42 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Za to boli odsúdení

obžalovaný L. V.

Podľa § 172 odsek 2, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1, § 78 odsek 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený i ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona bol obžalovanému uložený i trest prepadnutia vecí, a to finančných prostriedkov vo výške 95,- Eur, t.č. vedené na účte Krajskej prokuratúry Trnava, vedený v P. L.. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona mu bol uložený trest prepadnutia vecí, a to: mobilného telefónu zn. Nokia 2730c a čiernej peňaženky.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva Slovenská republika.

obžalovaný B. P.

Podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona mu bol uložený trest prepadnutia vecí, a to: mobilného telefónu zn. LG-A 170.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva Slovenská republika.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní L. V., B. P., ako aj Krajský prokurátor v Trnave, a to všetci, čo do výroku o vine aj treste.

Obžalovaný L. V. vo svojom odvolaní zdôvodnenom prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na to, že pokiaľ prvostupňový súd oprel svoje rozhodnutie o výpovede svedkov B. D., T. W., T. W., W. X., V. O., O. G., T. K. a L. U. tak ide predovšetkým o výpovede z prípravného konania, ktorých usvedčovali z predaja, resp. odovzdávania drog tak jeho, ako aj B. P., ktorý taktiež pritom plnil aj funkciu vodiča. Tieto výpovede však okresný súd nevyhodnotil objektívne, pretože B. P. usvedčovali zo žalovanej trestnej činnosti na hlavnom pojednávaní nielen svedkovia O. G. a L. U., ale aj V. O., a to na strane 7 zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 15.5.2013, ktorá výslovne potvrdila svoju výpoveď z prípravného konania. Už z vyššie uvedeného je zrejmé, že v rámci prípravného konania boli z predaja drog rovnako usvedčovaní obaja obžalovaní, avšak v rámci súdneho konania niektorý zo svedkov vypovedali iba proti obžalovanému V., čo možno vysvetliť ovplyvňovaním týchto svedkov obžalovaným B. P.. K tomu výdatne (výrazne) napomohla aj situácia, že kým on bol stíhaný väzobne, obžalovaný B. P. sa počas trestného konania pohyboval na slobode a mal tak možnosť stretnúť sa so svedkami a týchto nahovárať ako majú vypovedať. Okresný súd sa teda nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v rámci čoho podľa jeho názoru došlo k badateľnému a neopodstatnenému presunu zodpovednosti za žalovanú trestnú činnosť z obžalovaného B. P. na jeho osobu, čo sa prejavilo aj v právnej kvalifikácii, keď on bol uznaný za vinného podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona a obžalovaný B. P. bol uznaný za vinného len podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona.

Za tejto situácie aj považuje trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený stále za neprimerane prísny a neodôvodnený.

Obžalovaný L. V. teda navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/ Trestného poriadku a na podklade skutkového stavu rozhodol sám vo veci tak, že jeho

uzná za vinného len zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona. Súčasne navrhol, aby ho pri použiteľ tejto právnej kvalifikácii odsúdil na trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Odvolaie obžalovaného B. P. bolo taktiež odôvodnené prostredníctvom jeho obhajcu.

Obžalovaný B. P. vo svojom odvolaní namieťa, že z výpovedí svedkov ako sú citovaní v napadnutom rozsudku vyplýva, že predmetnú trestnú činnosť páchal obžalovaný L. V. s prezývkou „L.“. Všetci títo svedkovia vypovedali v podstate zhodne, zhodne popísali spôsob zabezpečovania si drogy od obžalovaného L. V. s tým, že on sa žiadnym spôsobom nepodieľal na páchaní predmetnej trestnej činnosti a pokiaľ aj bol prítomný, so svedkami nekomunikoval. Z toho vyplýva, že on ani nemal vedomosť o aktivitách obžalovaného L. V..

Pokiaľ ide o svedkov L. U. a O. G. ide o svedkov, ktorí nevyypovedali pravdivo a usvedčovali ho z tak závažnej trestnej činnosti spôsobom, ktorý nie je hodnoverný.

Výpovede oboch týchto svedkov považuje za nedôveryhodné. Pokiaľ ide o vykonané rekognície z prípravného konania ako úkony neopakovateľné, ide o dôkaz protizákonný, na ktorý sa v rámci vyhodnocovania dôkazov nemôže prihliadať. Podľa jeho názoru postup bol protizákonný v tom, že nebola vyzvaná osoba, ktorá rekogníciu vykonávala na presné opísanie opoznávanej osoby. Danú osobu totiž svedkovia, ktorí vykonávali rekognície nedostatočne predtým opoznávali.

Hoci sa necíti byť vinný, a preto akýkoľvek trest je pre neho neprijateľný a neprimeraný, avšak pokiaľ by aj súd uznal vinu podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov považuje za neprimeraný, a preto ani okresný súd nevie prečo neaplikoval ustanovenie § 39 Trestného zákona a vôbec sa nezaoberal poľahčujúcou okolnosťou, ktorú predtým uviedol.

Prvostupňový súd teda rozhodol vo veci rozsudkom v rozpore s vykonanými dôkazmi, keď ho odsúdil za skutok, ktorý nespáchal. Z týchto dôvodov obžalovaný B. P. navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno d/ a písmeno e/ Trestného poriadku a vo veci rozhodol sám tak, že ho spod obžaloby oslobodí.

Odvolaie krajského prokurátora zase smeruje proti nesprávnemu postupu okresného súdu v tom smere, že oproti pôvodnej obžalobe zmenil jednak skutkové znenie a právnu kvalifikáciu konania obžalovaných.

Podľa názoru krajského prokurátora okresný súd správne zistil skutkový stav, avšak tento nesprávne vyhodnotil. Obžalovaný L. V. páchal trestnú činnosť v podobe predaja drog spolu s obžalovaným B. P., čo odôvodňujú predovšetkým výpovede svedkov T. L., O. G. a T. W., ako aj záznamy o telekomunikačnej prevádzke, z ktorých vyplýva, že svedkovia G., W. a U. kontaktovali okrem obžalovaného L. V. aj obžalovaného B. P., a to práve za účelom objednania drogy, ktorú im potom spravidla spolu priniesli v motorovom vozidle, ktoré väčšinou šoféroval obžalovaný B. P.

Z výpovedí svedkov B. D., T. W. a T. W. vyplýva, že aj keď týmto drogu priamo neodovzdal obžalovaný B. P., tento však bol prítomný vo vozidle s obžalovaným L. V., pričom svedkovia zhodne uviedli, že obžalovaný B. P. vedel, čo kupujú, že teda L. V. im predáva drogu.

Z vyššie uvedených dôkazov vyhodnotených vo vzájomných súvislostiach vyplýva, že obžalovaný L. V. a B. P. spoločným konaním predávali drogy viacerým osobám. Obžalovaný B. P., s poukazom na výpovede D., W. a W., ako aj na svoju vlastnú výpoveď vedel s čím obchoduje L. V., drogy nosil kupujúcim aj sám, a aj keď si tieto objednali telefonicky u obžalovaného L. V. (viď. napríklad výpoveď svedka T. W. č.l. 172-178 vyšetrovacieho spisu), poznal aj cenu, za ktorú drogy predávali, pretože za túto preberal peniaze, a teda vedel, koľkým osobám drogu spolu s L. V. predávali.

Nemožno sa teda podľa krajského prokurátora stotožniť s názorom súdu vo vzťahu k obžalovanému B. P., že v danom prípade bolo potrebné postupovať podľa zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ a že nebolo preukázané obžalovanému B. P., že predával drogy viacerým osobám.

Rovnako tak krajský prokurátor nesúhlasí s názorom, že obžalovaný L. V. a obžalovaný B. P. spáchali trestný čin samostatne, pretože z vyššie uvedených dôkazov vyplýva, že chodili za odberateľmi spolu, drogu si tieto objednávali striedavo na telefónnych číslach obžalovaných, pričom podľa výpovedí svedkov drogu niekedy pred nimi aj spolu balili.

S poukazom na uvedené skutočnosti bolo preto potrebné konanie obžalovaného L. V. a B. P. posudzovať tak, ako toto kvalifikoval prokurátor v obžalobe.

Okrem toho okresný súd pochybil, keď obžalovanému L. V. mimoriadne znížil trest odňatia slobody pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, pričom takéto skutočnosti ani vo svojom rozhodnutí neodôvodnil.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v časti uznanej viny a treste vo vzťahu k obom obžalovaným a zároveň, aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozsudkom rozhodol v zmysle

obžaloby zo dňa 21.6.2012 a obžalovaným uložil tresty odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Na svojich návrhoch tak obžalovaní L. V. a B. P., ako aj ich obhajcovia, ako aj intervenujúci prokurátor zotrvali na verejnom zasadnutí krajského súdu.

Obžalovaní L. V. a B. P. tiež navrhli zamietnuť odvolanie krajského prokurátora a vyhovieť ich odvolaniam, krajský prokurátor na strane druhej navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaných a rozhodnúť v zmysle jeho odvolania.

Krajský súd podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, na základe vyššie uvedených odvolaní, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a tak zistil, že kým odvolania obžalovaných L. V. a B. P. nie sú dôvodné, odvolanie krajského prokurátora je v plnej miere dôvodné, a to z dôvodov ako sú vyššie uvedené.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval v súlade s Trestným poriadkom, na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy v rozsahu potrebnom pre náležité zistenie skutočného stavu vecí. Okresný súd tiež dodržal všetky zákonné ustanovenia, zmyslom ktorých je zabezpečenia práva obžalovaného na obhajobu a vykonané dôkazy vykonával transparentným spôsobom s tým, že všetky obhajobné práva oboch obžalovaných boli v celom trestnom procese riadnym spôsobom dodržané. Krajský súd však je tiež toho názoru, že okresný súd vyhodnotil vykonané dôkazy vo vyhlásenom rozsudku nesprávne, keď dospel k záveru, že nebolo dostatočne preukázané, že by obžalovaný L. V. a B. P. páchali predmetnú trestnú činnosť spoločným konaním v zmysle § 20 Trestného zákona a že B. P. nebolo dostatočne preukázané, že by predával drogy viacerým osobám v zmysle § 138 odsek 1 Trestného zákona.

V tomto ohľade treba v prvom rade konštatovať, že odvolanie krajského prokurátora vo svojej argumentačnej časti v plnej miere vystihuje skutočné výsledky dokazovania v trestnom konaní v celej ich šírke, ktoré v dostatočnej miere bezpečne a spoľahlivo preukazujú, že obžalovaní naozaj spáchali skutok tak, ako je uvedené v obžalobe prokurátora, a že tento skutok napĺňa znaky obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona a vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

S dôvodmi krajského prokurátora v jeho odvolaní boli obžalovaní, ako aj ich obhajcovia dostatočne oboznámení, krajský súd nepovažuje za potrebné preto tieto dôvody reprodukovať, považuje za nevyhnutné iba doložiť nasledovné úvahy:

Už v prípravnom konaní a v prevažnej miere aj na hlavnom pojednávaní bol predaj drogy obžalovanými viacerými svedkami preukázaný bez akýchkoľvek pochybností. Z výpovedí viacerých svedkov však vyplývajú aj skutočnosti, ktoré plne odôvodňujú právnu kvalifikáciu konania oboch obžalovaných použitú v obžalobe krajského prokurátora.

Tak napríklad konkrétne svedok T. W. relevantne vypovedal, že drogy mu predával obžalovaný L. V., vo vozidle sa však spravidla nachádzal aj B. P., ktorý nielen že videl, ako L. V. drogy predáva, ale sám mu držal obálku, keď pre neho odsypával drogu vo vozidle.

Svedok B. D. priznal na hlavnom pojednávaní, že posielal SMS správy obžalovanému B. P., a to z toho dôvodu, že prostredníctvom neho žiadal L. V. o drogu.

Svedok O. G. zase relevantne vypovedal, že keď chcel drogu, volal L. V., prišli za ním osobným motorovým vozidlom obaja obžalovaní, drogy mu predal L. V., ale raz sa stalo, že prišiel s vozidlom len samotný obžalovaný B. P., ktorý mu podal cez okno vozidla pervitín.

Keď boli tomuto svedkovi predložené záznamy z telekomunikačnej prevádzky medzi ním a B. P. vypovedal, že možno z jeho čísla volal L. V. a z jeho telefónu mohol volať niekto iný, čo je výpoveď významne dokazujúca, že obžalovaní predávali drogu skutočne spoločným konaním v zmysle § 20 Trestného zákona.

Aj v ďalšom poukazujúc na výpovede B. D., T. W., W. X. a T. L. (u oboch menovaných hlavne z prípravného konania, ktoré procesné postupy považuje krajský súd za zákonné), V. O., L. U. (ktorý

okrem iného vypovedal, že kupoval síce drogy od obžalovaného L. V., ale keď bol upozornený na telefonickú jeho komunikáciu s obžalovaným B. P. priznal, že s ním telefonoval pre potrebu zadovážiť si pervitín, ako aj na záznamy z telekomunikačnej prevádzky medzi svedkami a obžalovanými je plne na mieste konštatácia prokurátora v podanom odvolaní, že obžalovaní L. V. a B. P. pri predaji drogy s týmto svedkom úzko spolupracovali spôsobom, ktorý má znaky spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Touto skutočnosťou potom zaniká aj opodstatnenosť matematického počítania osôb, ktorým konkrétne predal drogu práve obžalovaný B. P., ako to chybné učinil okresný súd v napadnutom rozsudku.

Z vyššie uvedených dôvodov potom je zrejmá aj nedôvodnosť odvolacích námietok vznesených obžalovanými L. V., ako aj B. P., ktoré námietky nevystihujú skutočný výsledok dokazovania.

Krajský súd teda vzhľadom na tieto skutočnosti v plnej miere akceptoval výhrady krajského prokurátora v odvolaní k výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj k jeho dôvodom, a preto na základe jeho odvolania podľa § 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovaných na základe § 322 odsek 3 Trestného zákona sám uznal za vinných skutkovo a právne v zmysle obžaloby prokurátora zo dňa 21.6.2012 majúc za to, že tento postup je plne dôvodný a zákonný.

Pri ukladaní trestov obom obžalovaným pri uznanej vine za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona a § 20 Trestného zákona vo vzťahu k obom obžalovaným súd vychádzal predovšetkým z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 2, odsek 4 Trestného zákona.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na ich výchovu a k tomu, aby viedli riadny život. Súčasne má odradiť iných od páchania trestných činov, pričom zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadne najmä na spôsob páchania činu a jeho následok, na zavinenie, na pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, na jeho pomery a možnosť nápravy.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd musí prihliadať aj na ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 4 Trestného zákona, pričom pri určovaní druhu a výmery trestu musí prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností. Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností znižuje sa horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu, a prevažuje pomer príťažujúcich okolností zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu.

Pri ukladaní trestov obom obžalovaným, krajský súd nevzhladol dôvod pre postup podľa § 38 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona, a teda ukladal obom obžalovaným tresty odňatia slobody v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby uvedenej v § 172 odsek 2 Trestného zákona, ktorá predstavuje dolnú hranicu trestu odňatia slobody v trvaní 10 rokov a hornú hranicu trestnej sadzby 15 rokov.

Krajský súd je toho názoru, že pri ukladaní trestu obom obžalovaným v rámci tejto trestnej sadzby je na mieste a v súlade s požiadavkou individuálnej a generálnej prevencie, ako aj v súlade s ustanovením § 34 odsek 4 Trestného zákona ukladať tresty odňatia slobody obom obžalovaným na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, a to tak vzhľadom na mieru účasti oboch obžalovaných na spáchanom skutku, ako aj na ich osobné pomery.

Súčasne krajský súd oboch obžalovaných podľa § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a v zmysle § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Trestného zákona im povinne uložil aj ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Následne vo vzťahu k obom obžalovaným tiež rozhodol o prepadnutí vecí tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na strane druhej krajský súd podľa § 319 Trestného poriadku odvolania obžalovaných L. V. a B.L. zamietol ako nedôvodné, a to s poukazom na vyššie uvedené právne úvahy a zistené skutočnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.